

Treball Final de Grau
GRAU EN COMUNICACIÓ CULTURAL

Facultat de Lletres
Universitat de Girona

La comunicació local

Un estudi de cas: Sarrià de Ter

Sara Alonso Cabello

Tutor: Lluís Costa Fernandez
Curs acadèmic 2018-19
Data: 28/05/2019

Índex

1.	Plantejament del treball	4
2.	Metodologia	6
3.	Marc teòric: La comunicació local	9
3.1.	Introducció	9
3.2.	Principals mitjans de comunicació locals	9
3.3.	Com transmetre des de l'Ajuntament	10
4.	Un estudi de cas: Sarrià de Ter	13
4.1.	El poble	13
4.2.	Antecedents de premsa local a Sarrià de Ter	14
4.2.1.	Tardofranquisme: <i>El Carrilet</i>	14
4.2.2.	La transició democràtica: <i>Poble</i>	18
4.3.	L'actualitat: La comunicació local a Sarrià de ter	20
4.3.1.	Comunicació Institucional	21
4.3.1.1.	La pàgina web de l'Ajuntament	21
4.3.1.2.	El poble escolta Ràdio Sarrià	24
4.3.2.	Comunicació ciutadana: <i>Parlem de Sarrià</i>	30
4.3.3.1.	Història	30
4.3.3.2.	Actualitat	32
4.3.3.3.	Anàlisi de continguts de la revista	33
4.3.3.4.	Pàgina web i xarxes socials	35
4.3.3.5.	Publicitat	37
5.	Conclusions	39
6.	Bibliografia	41

Resum

Aquest treball tracta sobre la comunicació i els mitjans de comunicació local de Sarrià de Ter (Girona). Es podria resumir en dos blocs. Al primer, he fet una retrospectiva a la comunicació, començant per un marc teòric per ubicar la línia de recerca on he basat i guiat el meu treball. Seguidament, he donat una visió general de la comunicació local, tractant el tema de la responsabilitat social de l'emissor d'informació i la manera de transmetre des de l'Ajuntament.

Al segon bloc tracto la comunicació local a partir de l'anàlisi de cas de Sarrià de Ter. Analitzo els mitjans de comunicació d'àmbit públic i privat que té el poble. Els d'àmbit públic són la pàgina web de l'Ajuntament, juntament amb les seves xarxes socials (Twitter i Facebook) i Ràdio Sarrià. Complementant-se amb els anteriors, el d'àmbit privat és només la revista *Parlem de Sarrià*.

Finalment, exposo les conclusions del treball i la bibliografia que he utilitzat, ordenada alfabèticament.

Paraules clau: Comunicació local, Revista, Ràdio, Pàgina web, Sarrià de Ter.

1. Plantejament de treball

La comunicació local a Sarrià de Ter dins el sector públic i privat, des dels inicis fins a l'actualitat. Aquest és el principal tema del present treball, acordat entre el meu tutor, Lluís Costa i jo. He volgut seguir amb la feina que vam estar realitzant el passat any, durant les meves pràctiques del grau de Comunicació Cultural a la Universitat de Girona, però fent una mirada més extensiva dins la comunicació del poble.

M'he centrat en quin pes té la comunicació local dins de Sarrià, alhora fent una mirada més de conjunt a tots els mitjans de comunicació del municipi. Una de les preguntes que he tingut al cap en tot moment ha estat: Sarrià està ben servit en temes de comunicació? D'aquesta manera podré enfocar el treball en arribar a saber quin nivell de comunicació i de qualitat de la informació té Sarrià de Ter.

Es podria dir que el tema del treball el vaig escollir l'any 2017 quan el professor Lluís Costa, a l'assignatura de Comunicació Local del Seminari de Lletres I, va esmentar que hi havia la possibilitat de fer pràctiques al Campus de la Comunicació Cultural i Institucional de la Universitat de Girona. Quan va comentar que estaven treballant actualment amb Sarrià de Ter, el meu poble, no vaig tardar a aixecar la mà per demanar que jo també en volia formar part.

L'Ajuntament de Sarrià de Ter es va interessar per la seva comunicació i en com podia millorar envers aquesta. Degut a les necessitats comunicatives que tenia, va sorgir l'estudi "Anàlisi, diagnosi i proposta de millora de la comunicació i la transparència al municipi de Sarrià de Ter". Així, la Universitat es va comprometre a oferir assessorament sobre la comunicació municipal, la transparència i la reputació institucional del govern del poble.

Aquest estudi, entregat el febrer de 2019, es centra en l'estratègia i el pla de comunicació de la ràdio, la pàgina web i les xarxes socials de l'Ajuntament. Posa en manifest la problemàtica comunicativa que té el poble, posant exemples de cada mitjà analitzat. En fa un estudi basant-se en la Llei Catalana de transparència, accés a la informació pública i bon govern.¹

¹ Llei 19/2014, de 29 de desembre.

El principal objectiu d'aquest treball és fer una radiografia dels mitjans de comunicació locals al municipi de Sarrià de Ter. Donada la importància d'aquests mitjans, faig una anàlisi acurat de cadascun, ja sigui privat o públic. Pretenc fer una mirada al passat, mostrant la història que hi ha darrere de cada mitjà. D'aquesta manera podrem entendre el present.

Utilitzo l'informe entregat a l'Ajuntament de Sarrià de Ter per part del Campus de Comunicació Cultural i Corporativa de la Universitat de Girona. Aquest, en el qual vaig participar durant les meves pràctiques, mostra una anàlisi d'audiència i de continguts. Disposar d'aquest arxiu em permetrà realitzar el meu propi anàlisi partint de l'informe, a més de contrastar-ho amb altres informacions.

Aquest treball és més extensiu que l'informe en relació als mitjans que si inclouen. A part dels mitjans exclusivament públics, com pot ser la Ràdio o la Web de l'Ajuntament de Sarrià i les seves xarxes socials, també faig una anàlisi de la Revista Parlem de Sarrià. Havent realitzat les entrevistes i algunes de les estadístiques de l'informe personalment, ho utilitzo com a bon instrument informatiu per complementar alguns dels capítols del treball.

Un cop contextualitzat el perquè d'aquesta investigació, esmento les parts que conformen el meu treball final de grau. Consta de dues parts. La primera conté el plantejament, la metodologia i el marc teòric. Seguidament, hi ha una explicació de la història de Sarrià de Ter i els antecedents comunicatius locals.

Per altra banda, la segona part està centrada en la comunicació local actual al poble. Aquí trobem dos capítols, que són el sector públic amb la pàgina web de l'Ajuntament i la Ràdio municipal; i el sector privat, que és la revista *Parlem de Sarrià*. Finalment, les conclusions on explico els resultats obtinguts amb el treball i la bibliografia.

2. Metodologia

El plantejament donat anteriorment sobre aquest treball i la realització d'aquest, ha requerit una sèrie de diferents metodologies. He utilitzat entrevistes, estadístiques, informes, articles, llibres, revistes i webs. Com que es tracta de diferents mètodes, exposo tot seguit com he treballat en cadascun d'ells.

Inicialment, al marc teòric he usat una sèrie de bibliografia per poder donar context i fonament al contingut. D'aquesta manera puc argumentar una sèrie d'idees amb dades i bases comprovades i fiables. Així, exposo de forma clara quina és la meua línia de recerca i la ubico en el tema que he triat.

Seguidament, per poder fer l'apartat de Sarrià de Ter, he necessitat revisar els antecedents històrics del poble, siguin articles de revista o llibres que parlin sobre el poble i la seva comunicació. D'aquesta manera he pogut fer un recull d'informació que ha estat clau per redactar la part històrica que inclou cada revista de la qual parlo al treball.

El punt número 5, exposa l'anàlisi de cas que és Sarrià de Ter, on parlo dels mitjans de comunicació locals del poble. Està redactat usant diferents fonts documentals. Faig ús de l'informe entregat a l'Ajuntament de Sarrià de Ter per part del Campus de Comunicació Cultural i Corporativa de la Universitat de Girona del 2018. Aquest s'anomena: *Anàlisi, diagnosi i proposta de millora de la comunicació i la transparència al municipi de Sarrià de Ter*.

Suposa una de les millors bases per poder parlar i redactar l'apartat de la pàgina web de Sarrià de Ter i el de Ràdio Sarrià. En faig ús perquè parla de la comunicació institucional en termes de transparència, qualitat, usabilitat i servei per al ciutadà. Atès que vaig participar dins l'informe a les pràctiques de fi de grau, les entrevistes i estadístiques requerides per la seva realització.

La metodologia emprada per analitzar el web es fonamenta en les demandes que ha expressat el propi Ajuntament. S'han fet dues anàlisis; Inicialment, una anàlisi genèrica de la qualitat d'un web. Aquesta prové de les dades proporcionades per l'Ajuntament, veient la ruta que realitza un visitant quan entra a la pàgina en qüestió.

Per altra banda, s'ha fet un anàlisi basant-se en els nivells de Transparència de webs municipals. Fent una anàlisi dels continguts que pengen i fent una sèrie d'estadístiques, es pot veure si la informació proporcionada compleix amb els indicadors de la Llei 19/2014 de Transparència, accés a la informació pública i bon govern.

Dins l'apartat de la Ràdio, he usat fonts com articles de la revista *Parlem de Sarrià*, on s'explica la història, els objectius i els que van formar l'emissora. Com he comentat abans, també he usat l'informe del CCCC² per resumir-lo i veure els seus resultats respecte a l'informe de percepció i l'anàlisi d'audiència. Després de fer el buidatge d'informació, n'he redactat un resum on detallo els temes tractats a l'informe.

He pogut recollir informació sobre diverses entrevistes fetes a Narcís Puigvert, Robert Creixans, Francesc Castro, Jordi Cañigüeral, Neus Mercader i Roger Torrent, per l'aniversari dels 25 anys de Ràdio Sarrià a la revista *Parlem de Sarrià* de 2008. Les he recollit i resumit algunes perquè les trobo molt interessants per l'anàlisi, ja que expliquen com van començar i els objectius que es tenien antigament.

A partir de l'estudi de la Ràdio i les entrevistes realitzades a representants d'entitats de Sarrià de Ter, en va sortir un informe de percepció i un estudi d'audiència. El campus es va reunir amb la directora de la Ràdio, Neus Mercader i la regidora responsable de l'àmbit de la Comunicació de l'Ajuntament, Desirée Arasa, per estudiar-ne els detalls d'aquest informe.

Les entrevistes i el treball de camp, en general, es va desenvolupar seguint una sèrie de paràmetres. Es volia saber quina era la imatge de la Ràdio com a emissora municipal, quina era l'oferta programàtica i quina relació tenia amb les entitats i el seu rol en el municipi. Va ser molt útil l'entrevista a Neus Mercader per poder veure la problemàtica real que pateix la ràdio.

Finalment, l'apartat de la revista *Parlem de Sarrià* és el que conté més fonts documentals de caire divers. Començant per la part històrica, on he extret informació de la seva pàgina web. També he pogut parlar amb Assumpció Vila i Josep Brugada que m'han donat infinitud de detalls històrics i d'edició i continguts i finançament de la revista.

² Campus de Comunicació Cultural i Corporativa de la Universitat de Girona

Alhora he usat totes les revistes que em va deixar consultar Assumpció Vila, recollides i encuadernades en format de llibre de tapa dura, per veure l'evolució que ha tingut al llarg del temps els seus continguts. Aquest recull de revistes m'ha proporcionat una visió molt clara de l'evolució i ha estat clau per redactar aquest apartat.

Tanmateix, personalment he fet una revisió de les xarxes socials de la revista (Twitter i Facebook) i n'he elaborat una petita gràfica per mostrar visualment la freqüència i qualitat dels seus continguts. També tracto temes de publicitat de la revista, usant una font bibliogràfica (Izquierdo, 2012).

Tota la bibliografia utilitzada i esmentada està citada per cognom a l'apartat: 6. Bibliografia.

3. Marc teòric: La comunicació local

3.1. Introducció

La línia de recerca que he seguit per realitzar aquest treball final de grau ha estat la comunicació local. Des de l'antiguitat, la comunicació sempre ha estat un factor clau pel bon funcionament dels pobles i ciutats. La impremta va permetre expressar-se i fer córrer el coneixement per tota la població. Va ser més tard, després de la mort del dictador Franco, quan van sorgir les noves ràdios, diaris, televisions locals amb afany de comunicar al seu voltant.

Les administracions locals i grups socials del país vetllaven constantment per oferir bons continguts als seus pobles. La majoria de cops es tractava d'iniciatives precàries i sense articulació definida, però amb molta il·lusió. Des de llavors, la comunicació local dins de cada població ha anat evolucionant i fent-se més forta dia rere dia.

Actualment estem dins d'una societat digitalitzada i globalitzada, amb els mitjans de comunicació locals, nacionals i globals als nostres dispositius mòbils. Amb aquesta premissa, és comprensible que cada cop es qüestioni més la validesa i legitimitat de cada informació que ens arriba. La societat està canviant i la comunicació local evoluciona i s'adapta al mateix ritme.

3.2. Principals mitjans de comunicació locals

Amb l'afany d'informar el poble, dins l'administració local, trobem diversos mitjans de comunicació. La majoria solen ser mitjans molt petits i amb poca difusió. Trobem diverses petites emissores de ràdio o redaccions a tot arreu, però que tenen molta importància per als locals, ja que els missatges que transmet els toquen d'arran.

Dins els mitjans d'abast nacional, les notícies solen ser dedicades a les grans ciutats. Hi tenen cabuda la informació de petits pobles que són successos molt importants, com pot ser algun accident mortal o quelcom semblant. Per tant, els principals mitjans de comunicació locals necessaris com la ràdio, la televisió, el diari i els butlletins, difonen notícies de caire menor pel país.

El finançament amb recursos públics permet que aquests mitjans identifiquin als habitants de cada indret al qual representen. La crisi espanyola que va durar de 2008 a 2014 va provocar que gran quantitat de mitjans locals desapareguessin. La manca de diners causa a moltes ràdios haver d'emetre amb el mínim de material, impossibilitant-los exercir correctament la seva feina.

Per tant, els mitjans de comunicació locals que podríem enumerar són els següents: ràdio, televisió, revista, setmanari, butlletí, diari, pàgina web i xarxes socials.

3.3. Com transmetre des de l'Ajuntament

L'Ajuntament és l'eix central de la comunicació al municipi, per tant, ha de tenir una correcta manera de transmetre. A mesura que passa el temps, Internet agafa una importància cabdal per la comunicació. Molts tràmits es fan a través de la xarxa, ja sigui inscriure al nen al col·legi o preguntar un dubte.

Com diu Lluís Costa:

“El veritable pes de l'administració electrònica recau en l'escala més local, és a dir, els ajuntaments. El potencial de l'administració en línia és major perquè hi ha nombrosos contactes entre les autoritats locals i els habitants i són múltiples els serveis que es presten en aquest àmbit. Així doncs, prestació de serveis, internet com a suport i caràcter local són tres de les principals característiques que defineixen el present i el futur de l'administració electrònica.” (Costa, 2009)

Als habitants dels pobles i ciutats els agrada sentir que formen part de l'opinió i la gestió pública. De fet, la informació i la transparència de les accions dels governs i l'entorn on vivim és un dret de tothom. D'aquesta manera, s'han buscat maneres de facilitar aquestes premisses, creant mitjans de comunicació local que afavoreixin els drets dels ciutadans.

Per poder garantir aquest dret, l'administració pública ha de tenir el seu gabinet de comunicació propi. Així com una bona gestió i plans de comunicació per avançar-se el que pugui als esdeveniments. Sabés y Verón diuen que “La gestión de la información en

la administración local parte del reconocimiento de que la comunicación se ha convertido en una línea más de trabajo en las organizaciones.” (2008)

Ahora diuen que és imprescindible una bona estratègia comunicativa: “La necessària aplicació correcta de una estrategia comunicativa es clave para lograr la mayor parte de los objetivos, más allá de ser un mero elemento propagandístico como se había utilizado años atrás.” (Sabés&Verón, 2008). D’aquesta manera s’assoleixen els objectius marcats per l’administració.

Per altra banda, Sabés y Verón (2008) al seu llibre “La gestión de la información en la administración local”, expliquen en un capítol “la comunicació bidireccional” dins la comunicació institucional de les administracions públiques. Argumenten que a les institucions públiques els interessa molt que els mitjans facin ressò de les seves accions, per projectar-se dins la societat.

Com continuen dient dins aquest capítol, les administracions públiques han creat, en alguna ocasió, mitjans públics amb la intenció de garantir als ciutadans el dret a estar informats. Encara que en moltes ocasions, han acabat com un altaveu de la gestió pública. Tot això s’ha vist afavorit en l’ús de les noves tecnologies, que han agilitzat i facilitat tots aquests processos informatius.

En relació amb això, cal comentar la responsabilitat social que té la comunicació dins la nostra societat. Una notícia, sigui del caire que sigui, té un impacte molt gran dins la població. Actualment amb les noves tecnologies tothom es pot marcar un Orson Welles³, encara que a escala més petita. Per tant, s’ha d’anar amb peus de plom amb la informació que proporcionen els mitjans de comunicació i xarxes socials.

Ahora, la democratització de la informació que emeten els mitjans de comunicació és un factor clau. D’aquesta manera, valors com la imparcialitat, la veracitat i el pluralisme abundaran dins els mitjans que ens envolten. Una despolitització d’aquests mitjans permet als ciutadans establir una confiança en les notícies que els arriben a través de ràdios, diaris, setmanaris, revistes o pàgines web locals.

³ Orson Welles, Emisió de ràdio de invasió extraterrestre de 1938.

Així doncs, l'anàlisi de la comunicació municipal i la seva democratització és una línia de treball molt aprofundida durant els últims anys, donant lloc a nombrosos informes sobre la comunicació local. Campillo Alhama comenta que "En nuestras administraciones locales se implementan de forma progresiva estructuras comunicativas que funcionan como verdaderas direcciones de comunicación pública de proximidad en esa interacción necesaria con los ciudadanos, derivada de la democratización."⁴

A partir d'aquest coneixement sobre la comunicació local i la necessitat d'interacció de l'Ajuntament amb el ciutadà, exposo un estudi de cas: La Comunicació local a Sarrià de Ter. Faig una mirada a tots els mitjans de comunicació que té el poble. Ahora parlo dels antecedents que hi han hagut, com són la revista Carrilet o Poble.

⁴ Conchi Campillo Alhama, Universitat d'Alacant, "La dirección de comunicación municipal: estructuras, procesos y entidades declarantes." (2011) Revista Internacional de relaciones públicas, nº2, VOL. 1 (Pàgines 41-60)

4. Un estudi de cas: Sarrià de Ter

4.1. El poble

La recerca que he realitzat dins aquest treball està basada en Sarrià de Ter, un poble situat al nord de la ciutat de Girona. Per poder parlar i analitzar de manera acurada els mitjans de comunicació local del poble, és bo fer una introducció breu de context i història. Durant aquest capítol, faré una explicació de la situació i les revistes que hi havia durant l'època franquista i la transició democràtica al poble.

Segons dades de l'Ajuntament de Sarrià de Ter, és un poble d'uns 5.000 habitants i està format per dos nuclis: Sarrià de Dalt i Sarrià de Baix. Com he esmentat, està situat dins l'àrea metropolitana de Girona. Es va originar cap a principis del segle XIX, encara que fa uns anys van trobar restes d'una vila romana del segle I a.C. El pas del riu Ter i la biodiversitat que engloba dona un valor destacable al nucli urbà.

Quan s'esmenta el nom del poble, immediatament es fa referència a la indústria paperera, un símbol molt important del municipi. Aquesta ha estat la principal activitat econòmica dels darrers 50 anys, comptant amb la implantació d'importantes empreses del sector paperer. De fet, actualment aquesta indústria segueix tenint molt de valor i proporciona molts llocs de treball als seus habitants.

SARRIÀ DE TER, VISTA DES DE L'AIRE. FOTOTECA.CAT

4.2. Antecedents de premsa local a Sarrià de Ter

Per parlar dels antecedents de premsa local, primerament s'ha de parlar del context històric anterior. Durant aquella època, la premsa local no era com el que coneixem avui en dia. La repressió per part del poder, la falta de mitjans i els pocs ingressos que tenien, van donar lloc a uns mitjans locals pobres i poc abastits.

4.2.1. Tardofranquisme: *Carrilet*

Una de les primeres revistes que van sorgir durant el tardofranquisme va ser *Carrilet* a Sarrià de Ter. Abans d'explicar la fundació de la revista i els seus inicis, la contextualitzaré dins el camp històric-polític. D'aquesta manera es pot entendre millor l'afany d'aquells joves per sortir del franquisme.

Pel que fa al context polític, en finalitzar la Guerra Civil, el Franquisme es contraposava als sentiments identitaris que tenien els catalans. Aquest, va ser un règim polític autoritari i dictatorial establert a Espanya entre 1939 i 1975. Les tropes franquistes van iniciar un procés de descatalanització, perseguint i castigant amb dura repressió l'ús del català.

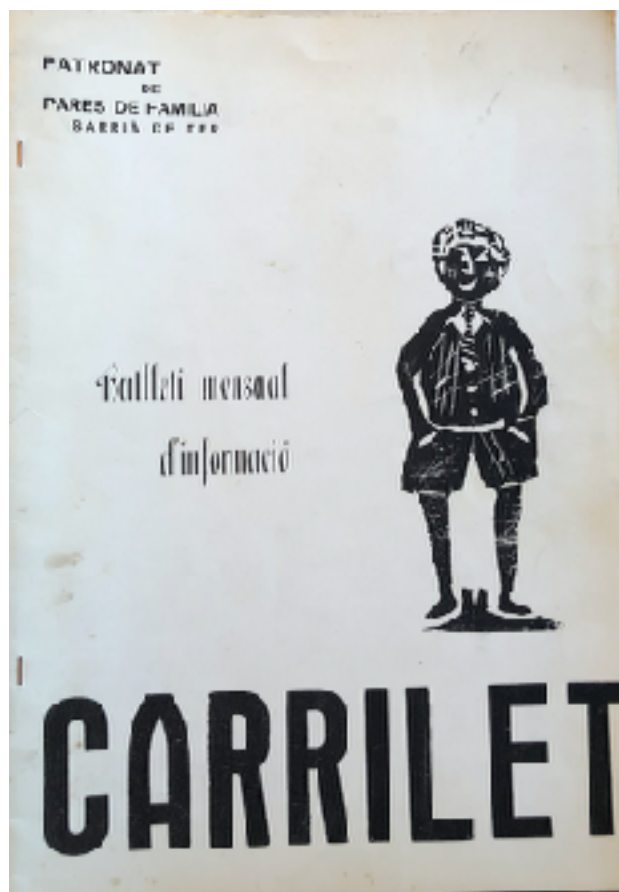
També van abolir l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i es va posar fi a l'autogovern, donant fi a l'anomenat "separatisme català". Volien espanyolitzar Catalunya, imposant un règim centralista i uniformista. Es castigava durament a tothom qui sobreposava els seus valors als de l'Estat Espanyol.

Els símbols de la catalanitat es van veure suprimits, així com els partits polítics i els centres sindicals oposats al pensament franquista. Les administracions que es van veure més afectades eren els Ajuntaments, on un militar d'alt rang nomenava a dit l'alcalde i als regidors. Això significava que el feixisme estava a tot arreu, creant conflictes de diferent tipus entre empresaris, faccions socials i alcaldes.

També van intervenir en el control dels mitjans de comunicació, que difonien la ideologia del règim. Utilitzaven la censura i controlaven l'ensenyament a les escoles catalanes, imposant un ensenyament en castellà. Per sort amb la mort del dictador, el 20 de novembre de 1975, el règim franquista va desaparèixer.

Dins aquest context i quan encara manava el dictador Francisco Franco, a Sarrià de Ter va néixer la seva primera revista: *Carrilet*. Fins llavors les notícies relacionades amb el

poble sortien al diari franquista *Los Sitios de Gerona*. Hi havia molta repressió respecte a la llengua catalana, ja que només podies parlar-la dins de casa. El gener de 1971, durant el tardofranquisme, van sortir dos números de la revista *Carrilet*, que era considerada un butlletí d'informació mensual.

Revista "Carrilet". Portada número 0. Foto pròpia.

La va constituir un grup de joves del poble amb la intenció d'informar els habitants de Sarrià de Ter. Alhora també per fer front i resistència, dins la mesura possible, al règim dictatorial establert per Franco a Espanya. Estaven bressolats pel *Patronat de Pares de Família*, que es tracta d'una entitat familiar, encara vigent actualment, creada entorn de l'Església.

Va ser impulsada pel mossèn Gabriel Roura i molts veïns que entenien el Patronat com a única via per poder dinamitzar l'activitat lúdica i educativa dels joves del poble. Organitzaven sessions de cinema, com per exemple l'any 1971 al cine-fòrum van passar pel·lícules com "*El día más largo*" i "*Un americano en París*".

A més del cinema, feien excursions i tota mena d'activitats per a tota la família. Ells van crear, durant el 1971, el grup Excursionista de Sarrià de Ter. A més, organitzaven conferències, escacs, pessebrisme i teatre. Van procurar per la formació dels joves, és per això que realitzaven colònies d'estiu d'alt valor educatiu pels nens i nenes de Sarrià. Donada la manca d'activitat cultural del moment, no van tenir més remei que crear-la ells mateixos.

Així doncs, aquest grup de joves van crear dins d'aquesta entitat una secció cultural en forma de revista. Va començar a ser impresa a la Impremta Carlos, de manera precària i quasi clandestina, amb la tècnica del ciclostil, de la mateixa manera que imprimien els butlletins de partits polítics clandestins de l'època.

El nom que van triar per anomenar la revista era "*Carrilet*". Feia referència al tren petit de Banyoles, que al passat feia ruta pel carrer Major de Sarrià de Ter i era conegut

popularment amb aquest nom. La revista la formaven Emili Torrent i Roger, Quimet Coromines i Geli, Josep M. Rodríguez i Vidal, Xavi Masdemont i Xavé, Pere Pòrtulas i Boadas, Miquel Font Colomer, Josep Rodríguez i Molar, Àngel Rodríguez i Molar i el Mossèn Gabriel Roura.

La llibertat d'expressió, durant el naixement de la revista i anys posteriors, va estar molt reprimida. Aquest grup de joves expressava l'inconformisme davant d'aquella situació política a l'Espanya Franquista. La revista, que en un cop de vista ràpid era cultural, també era un mitjà d'expressió i crítica sobre el poble i les relacions entre Catalunya i Espanya. També feia alguns enfocaments globals sobre la situació política del moment. Tota aquella situació la reflectien a la secció local de la revista "A Mitges".

La revista va tenir tres etapes, on en totes elles va anar variant la gent que hi col·laborava i se n'ocupava. Això era degut perquè no volien que se sabés qui hi havia al darrere de la revista, ja que la repressió en aquell moment era molt forta. Josep Brugada comenta que fins i tot un dia va aparèixer la Guàrdia Civil al local on la feien, encara que no van trobar res.

Portada revista "Carrilet" amb els Beatles. Foto pròpia.

Eren grans admiradors dels Beatles, amb els que havien omplert alguna de les portades de la revista. Tenien plantejaments avantguardistes i amb gran inquietud cultural.

La inquietud per l'art era demostrada per la manera que tenien de fer les portades. L'artista sarrianenc Quim Corominas, també vinculat a la revista, hi col·laborava fent a mà les portades de diversos números.⁵

Va ser una revista molt reivindicativa, ja que s'escrivia gairebé tota en català. Això va provocar una conscienciació de la llengua catalana a molts dels lectors, els quals els havien imposat el castellà a l'escola i els entorns públics. No entenien el català perquè es va desencadenar la Guerra Civil i es va imposar

⁵ Exemple portada pintada a mà: Agost del 1974, número 26.

un únic idioma, el castellà. O bé bona part de la població va néixer a la postguerra on l'ensenyament que rebien a les escoles dels anys 60' i 70' era en castellà.

El *Carrilet* va despertar la consciència d'escriure i parlar en català, fent que es reconeixes la llengua catalana malgrat les ordenances franquistes. Hi va haver un moment en el qual alguns articles s'escriuien en castellà, encara que es creu que va ser per les exigències de l'estricta règim franquista. També podria ser per la demanda dels veïns provinents d'Andalusia instal·lats a Sarrià de Ter, als barris de La Rasa o Pla de l'Horta.

Així doncs, aquesta revista es va utilitzar com a eina reivindicativa catalanista i de progrés que mostrava la posició política d'esquerrers d'aquell grup de joves amb molta empena. A partir del 1973 el grup de redactors es va anar ampliant, ja que la Revista no passava desapercebuda. Veien que aquest mitjà de difusió era molt important de mantenir en aquells temps de dictadura.

Un d'ells era Jordi Mercader, que gràcies a la col·laboració amb el *Carrilet* va ser un dels impulsors de la revista *Presència* de Girona en l'etapa de la predemocràcia (1977). També del diari *El Punt* des dels seus inicis, tanmateix va ser redactor dels diaris *El País*, *l'Avui* i *El Periódico*. Ha estat també Director del Gabinet de Comunicació del President de la Generalitat de Catalunya.

El 1974 van treure el "Prototipus", com una revista de mostra amb la portada de Quim Corominas. Aquest número va costar 5.000 pts, una xifra elevada per a l'època. Aquesta revista en forma de prototip volien que parles exclusivament per i de Sarrià. Aquesta era una segona etapa, era el tercer intent de tornar-la a fer i renovar-la.

Durant tota l'edició de la revista *Carrilet* va ser vigent el punt de vista crític, mostrant escepticisme sobre alguns aspectes que l'Ajuntament duia a terme. Un dels exemples seria l'inconformisme per la construcció de l'Autopista A-17. També feia costat a les lluites sindicals dels treballadors de la fàbrica Torras i a la problemàtica ecològica que causava la factoria de paper local a tota l'extensió del poble.

A part de donar costat a les lluites locals, feia ressò de notícies nacionals o internacionals. Van criticar sempre les dictadures i els estats repressius, com el cop d'estat a la democràcia xilena de l'any 1973.⁶ També van criticar l'execució per part del règim franquista del dirigent anarquista del grup MIL⁷, Salvador Puig Antich (1974).

⁶ Cop d'Estat del 11 de Setembre de 1973. Acció militar de les Forces Armades de Xile, per enderrocar el president socialista Salvador Allende i al govern d'esquerra de la Unitat Popular.

⁷ MIL (Movimiento Ibérico de Liberación)

La revista mensual *Carrilet* es va mantenir fins a l'any 1976, sent partícip de cada moment polític o conflicte social que succeïa a Girona. Dins el marc local, va ser una manera de proporcionar notícies de qualitat envers els diaris locals com *Los Sitios de Girona*, manipulats pel règim franquista. Representava pel poble una avantguarda cultural i progressista en uns anys molt difícils.

4.2.2. La transició democràtica: *Poble*

Portada revista "Poble", nº3. Abril 1980. Sarrià-Pont Major (Girona) Feta per Quim Corominas. Foto pròpia.

Durant els primers anys de la democràcia i després de *Carrilet*, va aparèixer a Sarrià de Ter una nova revista anomenada *Poble*. Va ser en un moment de reivindicació sobiranista, ja que el poble va ser annexionat a Girona el 1976.

Pel que fa al context històricopolític, arran de la mort de Franco, el 20 de novembre de 1975, es va desfer la dictadura franquista i tot el que comportava. Immediatament després de les eleccions del 1977, es van iniciar les tasques de redacció d'una constitució democràtica per l'Estat Espanyol. Hi va haver un descontentament per part de l'esquerra i la població pel llarg procés de transició.

Finalment es va establir Espanya com un Estat social i democràtic de dret organitzat per una democràcia parlamentària. Fins al 1979 no es van fer les primeres eleccions municipals. Van sorgir uns drets i unes llibertats civils i polítiques de l'enderroc de la dictadura franquista. Es recollia els principis de la política social i econòmica i es reconeixia el capitalisme a través de la llibertat de mercat.

Aquesta revista tingué un espai més ampli de difusió, entre Sarrià i el barri del Pont Major de Girona. Va néixer el Gener del 1980 i va durar fins a l'any 1982, intentant continuar la feina crítica i reivindicativa que exercia *Carrilet*. Volien recollir totes les inquietuds de les Associacions de Veïns que hi havia entre Sarrià de Ter i el Pont Major (Girona).

Els joves de *Poble* intentaven donar vida a la informació local de Sarrià de Ter, que seguia annexionada com a barri a la ciutat de Girona. La revista, que va tenir 21 números entre 1980 i 1981, era clarament una eina per expressar els pensaments democràtics i socialistes de les Associacions de Veïns. Ells apostaven per la divulgació i el debat cultural en una època predemocràtica.

En aquell moment, Sarrià tenia amb 4.000 habitants. Gràcies a la constitució dels ajuntaments democràtics l'any 1979, el poble va recuperar la seva independència municipal. Ens trobem en un moment de democràcia acabada d'establir i una ciutadania amb moltes ganes de parlar i poder expressar-se sense repressió dictatorial.

Com que era una revista que dirigia el Consell Municipal, contenia molta informació de l'Ajuntament i de les entitats de Sarrià de Ter. Els editors de la revista eren les diverses associacions del poble: AV Pla de l'Horta, AV Sarrià de Dalt, AV Pont Major, AV Sarrià de Ter i Unió Esportiva Sarrià (UES).

El consell de redacció estava format per Narcís Cassasa, Fidel Rincón, Josep Cros, Nicolás Pichardo, Joan Pallàs, Josep Brugada, Assumpció Vila, Raimunda Coll, Maties Martí i Julián Pérez.

Va influir a la caiguda de la revista el fet que s'estava patint un període de crisi econòmica, iniciat als anys 70 i que als 80 encara perdurava. Es van anunciar fallides i suspensions de pagaments a tota mena d'empreses i el nombre global de desocupats es duplicava entre el 1978 i 1980.

Encara que comptava amb uns mitjans tècnics més bons, *Poble* mai es va arribar a tenir un grup intel·lectual tan potent com tenia l'anterior revista (*Carrilet*). Hi havia una gran mancança de mitjans i de professionalitat, ja que el disseny i la tipografia de la revista era fruit de l'improvisació.

Arran d'aquest context historicopolític i aquestes revistes primerenques, van començar a sorgir els mitjans de comunicació que coneixem en l'actualitat. Els anys de voluntarisme i l'afany de comunicació van passar a unir-se amb la professionalitat i la qualitat dels mitjans.

4.3. L'actualitat: La comunicació local a Sarrià de Ter

Els mitjans de comunicació locals que trobem a Sarrià de Ter són la pàgina web de l'Ajuntament i les seves xarxes socials, la Revista *Parlem de Sarrià*, la Ràdio Sarrià i el Butlletí Informatiu. Tot seguit faig una visió retrospectiva de la gestió que té cadascun dels mitjans dins el poble.

La gestió dels mitjans de comunicació local la podríem separar en dos sectors: privat i públic. Normalment, la majoria de mitjans són públics, sent finançats pel mateix Ajuntament. El sector privat que comentava es pot donar per iniciativa d'alguna associació del poble. Aquest podria buscar finançament a través de la publicitat, ja que no disposa de subvencions públiques.

Dins un poble hi pot haver moltes discordances a l'hora de gestionar els mitjans de comunicació local. A causa d'això, alguns mitjans es poden veure condicionats per l'Ajuntament. A Sarrià de Ter trobem dues vies de gestió de la informació local. Donant per part del govern local llibertat d'expressió per les dues bandes: privada i pública.

Per una banda, hi ha la gestió de l'Ajuntament que seria el vessant públic. L'Ajuntament de Sarrià de Ter gestiona la seva pàgina web. Alhora té una pàgina de Facebook i Twitter, on informa els seguidors quines són les novetats del poble, siguin qüestions de mobiliari urbà o esdeveniments festius, culturals, esportius, etc.

També gestiona el butlletí que s'envia a principis de cada mes als domicilis particulars dels veïns. Aquest informa de les activitats culturals, esportives i festives del poble. També dels tallers que es fan per la gent gran o la mainada.

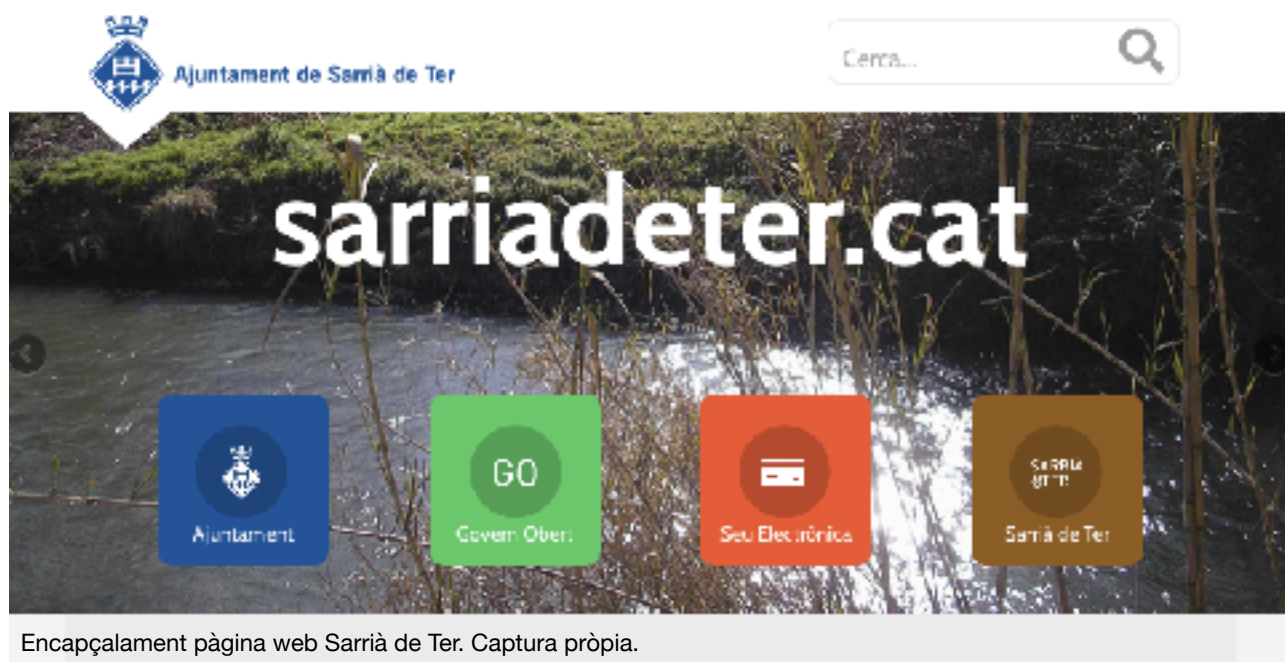
Per altra banda, tenim Ràdio Sarrià, que és una emissora pública però que no és gestionada per l'Ajuntament. La gestiona Ona Sarrià, una Associació local del poble. La Ràdio té una funció rellevant pel poble, ja que informa de les últimes notícies de la localitat. A més a més, realitza programes de cultura, salut, política o gastronomia.

Finalment, per la part privada, trobem la revista *Parlem de Sarrià*. L'Ajuntament no hi intervé i és gestionada pel grup GERDS de Ter, entitat sarrianenca relacionada amb

activitats artístiques i culturals del poble. La revista és trimestral i publica articles de cultura, història, activitats esportives i de l'escola.

4.3.1. Comunicació Institucional

4.3.1.1. La pàgina web de l'Ajuntament

Dins d'aquest apartat em dispenso a descriure i analitzar els continguts de la pàgina web de l'Ajuntament, explicant breument cada apartat. Tenint en compte que les noves tecnologies ja s'han apoderat del món sencer, és obvi que els Ajuntaments han avançat i adaptat la forma de comunicar-se amb la societat. Els nous canals d'informació s'han convertit en l'eix principal de la comunicació ciutadana.

Des de l'informe que vàrem realitzar durant les pràctiques de l'any passat, es va fer una anàlisi sobre la quantitat i tipus d'informació que ofereix el web, la usabilitat i l'accessibilitat d'aquesta informació, la interactivitat del web i la transparència i el retiment de comptes de l'acció municipal.

L'Ajuntament de Sarrià de Ter ofereix una bona quantitat d'informació i aquesta està ben organitzada. Tenint en compte això, es va fer una anàlisi acurada per veure les mancances estructurals i de continguts que proporciona als ciutadans. Aquesta anàlisi el

va dur a terme el campus de Comunicació Cultural i Institucional de la Universitat de Girona, que els va proveir de consells per poder millorar la informació virtual.

Posant-nos en matèria, explicaré l'anàlisi de la qualitat del web que recull l'informe entregat a l'Ajuntament. Aquesta està feta a partir de l'estructura i l'anàlisi qualitativa de la pàgina. Per començar amb aquesta tasca, es va respondre a dues preguntes: Per a què ha estat creada la web?, i Quines accions es vol que realitzin els usuaris del web?

Les recomanacions per part del Campus, veient quins són els motius de creació i els objectius que té el lloc web, són els següents:

- Sobre la pregunta: Perquè ha estat creada la web? Es recomana que: "S'ha de decidir quins objectius es persegueixen al web i vincular-los als objectius comunicatius de tots els canals utilitzats (xarxes socials, ràdio, etc.)".
- Sobre la pregunta: Quines accions es vol que realitzin els usuaris del web? Es recomana que: "Es poden afegir o treure els que es considerin i vincular l'anàlisi del web a allò que es decideixi".

Partint d'aquestes premisses, es fa una anàlisi sobre l'estructura del lloc web, veient com estaven organitzades i jerarquitzaes les pàgines. Per poder fer un anàlisi les tres premisses més importants són l'accessibilitat, la usabilitat i l'arquitectura de la informació. Es van fer tres taules, una per cada aspecte i aquestes van ser les conclusions i recomanacions.

L'accessibilitat, que és la capacitat d'accés al lloc web en qüestió, es troba en un bon nivell. Els enllaços funcionen adequadament, encara que de vegades les versions de la pàgina als mòbils (Android) fallaven. Es recomana realitzar revisions periòdiques per mantenir-ho en bon estat. El posicionament de la pàgina és bo i es troba en bona posició a Google.

Pel que fa a la mètrica s'hauria d'adequar, ja que no es pot veure quina informació interessa als usuaris. Si s'adequa es podrien trobar les paraules clau més buscades i així adaptar la informació a la demanda ciutadana. També s'hauria d'augmentar els enllaços de l'Ajuntament dins les webs que hi estan relacionades, facilitant a l'usuari la seva cerca.

La usabilitat, és a dir, la facilitat amb la qual l'usuari troba la informació que cerca, s'hauria de millorar. Segons l'estudi, s'hauria de millorar l'atractiu del web, creant una satisfacció per part de l'usuari. Per altra banda, augmentar la interacció amb l'usuari i incloure dades sobre trànsit a la mètrica web per mesurar la fidelitat del visitant.

L'última de les premisses és l'arquitectura de la informació, que estableix com s'organitza i jerarquitzen totes les pàgines i continguts. S'hi detecten alguns problemes d'ordre en els continguts. Per tant, es recomana millorar la lògica actual de l'emissor per la lògica de l'usuari.

Pel que fa a una altra part és l'anàlisi qualitativa de la pàgina web, revisant cadascuna de les pàgines web de l'Ajuntament. S'analitzen sis blocs: Contacte, Utilitats, Informació, Serveis, Usabilitat i Xarxes socials.

Les conclusions d'aquesta analítica són que és correcta en molts dels aspectes que analitzats. La informació de contacte és fàcil i bona de trobar, proporcionant telèfon i correu electrònic. Referent a les utilitats són adequades, encara que seria bo plantejar-se afegir un altre idioma al web.

La informació que proporciona la pàgina és adequada i els serveis es troben correctament. Un altre dels aspectes és la usabilitat, que té un disseny correcte i una interacció molt senzilla. Per últim, es té en compte la presència de les xarxes socials, incloent-hi un perfil dins les més importants com: Facebook i Twitter.

Les xarxes socials formen una part important de la comunicació institucional, sent canals informatius de primer ordre per la població. Proporcionen un contingut informatiu propi de qualitat, amb publicacions d'interès per a la ciutadania. Encara que de vegades hi ha deficiències o faltes d'ortografia que podrien millorar.

El format que presenten les publicacions de les xarxes socials, la majoria, contenen fotografia i text. Encara que la qualitat de les publicacions es podria millorar, i alhora augmentar la quantitat d'enllaços i hashtags per donar-hi valor afegit. D'aquesta manera es crearia interactivitat, compartint els usuaris els enllaços amb altres usuaris. Indirectament, augmentaria el nombre de seguidors i per tant, el nombre de comentaris i interaccions amb el perfil.

Pel que fa al tema de la transparència, les administracions públiques de Catalunya i els organismes i entitats, actualment, estan obligats a difondre la seva activitat als ciutadans. També han de regular el dret a l'accés a la informació que proporcionen i crear un registre dels grups d'interès. Això ho regula la Llei 19/2014 de transparència, accés a la informació pública i bon govern⁸.

Per tal que la normativa catalana se segueixi, els Ajuntaments han de complir amb les premisses que estableix aquesta llei. Des del campus es va analitzar acuradament la transparència d'aquest lloc web, analitzant la situació actual d'aquesta transparència, analitzant el web a partir d'aquesta llei i donant-li a l'Ajuntament els recursos disponibles sobre transparència i comunicació als ens locals.

Aquesta anàlisi conclou en què s'hauria d'incorporar la transparència a l'estratègia de comunicació de l'Ajuntament. Alhora, incorporar la transparència com a argument de l'acció de govern Davant la ciutadania, com també incorporar-la a la gestió interna i externa del web.

Per altra banda, els càrrecs electes han de formar-se dins aquesta llei per poder oferir una bona comunicació i informació al ciutadà. Finalment, incrementar els recursos, les capacitats i el temps destinat a fer un bon seguiment del web.

4.3.1.2. El poble escolta Ràdio Sarrià

Aquest capítol del treball està enfocat a Ràdio Sarrià. He volgut fer una mirada al passat, explicant els orígens i la història de l'emissora principal i única de Sarrià de Ter. També he afegit unes entrevistes que es van realitzar per als 25 anys de Ràdio Sarrià, de la Revista *Parlem de Sarrià*. Seguidament hi ha la programació i el resum de l'informe de percepció i estudi d'audiència realitzat pel Campus de Comunicació⁹.

⁸ Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern. – (Col·lecció Quaderns de legislació ; 97) http://www.gencat.cat/governacio/pub/sum/secgral/Llei192014_transparenciaQL97.pdf

⁹ Campus Comunicació Cultural i Corporativa de la Universitat de Girona.

Històricament parlant, un dels primers passos de la democràcia va estar enfocat a la societat, a crear llocs comuns de participació ciutadana i espais de debat. Les associacions de veïns i els nombrosos voluntaris que les componien, han estat un pilar fonamental per a la consolidació de la democràcia d'aquest país.

Ràdio Sarrià va néixer gràcies a l'Associació de Veïns del Pla de l'Horta i del seu local social. Va ser l'any 1983 quan un grup d'amics de Sarrià va començar a fer les seves emissions sota el nom de "Ràdio Cosmos". Abans que es consolidés com a Ràdio Municipal, va ser l'espai juvenil on s'escoltaven les novetats musicals i un lloc d'aprenentatge de tota una generació.

El 6 de setembre de 1989 es van inaugurar els nous estudis situats al carrer Firal 60. Ha estat gràcies a l'Ajuntament i als col·laboradors que han fet possible que la Ràdio segueixi informant el poble. L'any 1995 es va crear l'Associació Cultural Ona Sarrià, entitat sense ànim de lucre, que vol potenciar l'emissora i participar directament a les activitats més rellevants del municipi.

Ràdio Sarrià vol descobrir i compartir música, transmetre esdeveniments esportius, parlar de temes importants i comentar la política des de l'àmbit local. Hem de donar gràcies als polítics, que van veure fa temps que la ràdio era un bon mètode de per explicar i debatre els projectes de govern. Així doncs van donar uns bons pressupostos i unes instal·lacions dignes per poder realitzar aquesta tasca informativa. Aquests alcaldes han estat Jordi Cañiguerol, Josep Turbau, Nicolàs Pichardo i Roger Torrent.

La Ràdio és considerada una eina de formació personal i un bon aprenentatge pels joves. Els dóna l'oportunitat de desenvolupar-se davant d'un micròfon, elaborar els seus diàlegs i programes, d'organitzar-se i haver de valorar l'opinió pública sobre la seva feina. Al col·legi CEIP Montserrat i als casals d'estiu es fan activitats relacionades amb la Ràdio, precisament per formar als joves dins d'aquest àmbit local informatiu.

Narcís Puigvert va ser un dels fundadors i comenta que eren una colla d'amics inquiets. Van començar amb un petit emissor de ràdio FM, allò va ser una joguina per ells. Utilitzaven un pis buit per realitzar les seves emissions. Tots aportaven materials i pagaven a mitges els costos. Per ells aquells inicis van ser un punt de trobada, com he comentat abans, i els inicis d'una programació més seriosa. Van veure que era una eina molt poderosa i útil per al veïnat i van anar a trobar a Josep Turbau; aleshores ell era president de l'Associació de Veïns del Pla de l'Horta, per explicar-li el projecte que havien començat a fer. A partir d'aquell moment es va començar a donar forma a Ràdio Sarrià.

Un altre dels entrevistats és Francesc Castro, que fou el primer director de Ràdio Sarrià. Els motius que els van empènyer a tirar la ràdio endavant van ser els de proporcionar a totes aquelles persones o col·lectius una manera de dir quelcom a la comunitat.

Jordi Cañigueras va ser un dels alcaldes que també va ajudar dins d'aquest projecte. Comenta que era una realitat en la qual coincidien joventut, participació i comunicació, tres bons pilars. Des de l'Ajuntament els hi donaven suport legal i un mínim de suport econòmic.

Nicolás Pichardo que també va ser un dels alcaldes que va donar suport, explica que sempre els intentaven ajudar mantenint un moderat nivell d'inversions. Procuraven que la ràdio tingués independència política i pluralitat informativa.

La Directora Neus Mercader va començar l'any 1983, però no va ser fins a l'any 1987 quan l'Ajuntament la contracta per poder dedicar-se exclusivament a la Ràdio. Era l'única persona contractada i comptaven amb una gran quantitat de col·laboradors. Ella defineix la programació el 2008 com a molt propera, puntual, amb espais diversos, tertúlies, entrevistes, concursos, espais culturals, informació esportiva, etc. No segueixen un esquema de ràdio convencional perquè aquest no és l'objectiu d'una ràdio local, comenta. Compten amb una quarantena de col·laboradors, a més d'un tècnic de so, que és en Josep Oliveras.

L'últim entrevistat, i no menys important, és Roger Torrent, exalcalde de Sarrià de Ter i President de la Generalitat de Catalunya. Ell destaca l'aposta institucional i per sobre d'això, posa la voluntat i la feina dels col·laboradors que han format Ràdio Sarrià. Considera la ràdio com una excel·lent eina per fer poble mitjançant dos conceptes: qualitat de continguts i actualitat local.

Actualment Ràdio Sarrià compta amb els següents programes:

- *La Terrassa*: De dilluns a divendres a les 09:00 h. Tracta d'actualitat, tertúlia, cultura, política, salut i molt més, en format de magazín matinal. Presentat per Arnau Vila i Neus Mercader.
- *L'Informatiu - Sarrià de Ter i el Gironès*: De dilluns a divendres a les 13:00 h i a les 20:00 h. Tracta l'actualitat política, econòmica, social, cultural i esportiva municipal i del Gironès. Presentat per Neus Mercader i Arnau Vila.

- *Agenda d'Informació Municipal*: De dilluns a diumenge, cada dues hores en punt. Presenta les activitats socials, culturals i esportives de Sarrià de Ter i les propostes més destacades del Gironès. Presentat per Arnau Vila.
- *L'actualitat en 180 segons*: De dilluns a divendres, cada dues hores en punt. Emet butlletins informatius amb els titulars de l'actualitat local i comarcal. Presentat per Arnau Vila.
- *L'alcalde respon*: Divendres a les 13:30 h. L'actualitat de Sarrià explicada per l'alcalde, Narcís Fajula. Els oients tenen la possibilitat de participar obertament a través del telèfon, whatsapp i xarxes socials. Presentat per Neus Mercader.
- *Àmbit Municipal*: Dilluns a les 13:30 h i dimecres a les 19:05 h. Donen a conèixer les accions dutes a terme per les diferents regidories de l'Ajuntament de Sarrià de Ter. S'entrevista a un regidor de l'equip de govern, es profunditza en l'activitat dels diferents departaments del consistori, parlant de temes d'interès per la ciutadania. Presentat per Arnau Vila.
- *Handbol en directe*: Dissabte a les 18:30 h. Cada quinze dies es retransmet l'handbol de la Unió Esportiva Sarrià. Presentat per Sergi Torrentà i Arnau Vila.
- *Ple Municipal - Ajuntament de Sarrià de Ter*: Dimarts a les 20:00 h. Un cop al mes s'emet la sessió plenària de l'Ajuntament de Sarrià de Ter. Es retransmet en directe des de la sala de plens del consistori.
- *De tot una mica*: Dijous a les 15:00 h i dissabte a les 08:00 h. Hora de notícies d'actualitat, societat, tecnologia, curiositats i molt més combinat amb una selecció musical d'autor. Presentat per Maties Martí.
- *Coneguem la cultura catalana*: Dimecres a les 15:00 h i diumenge a les 08:00 h. Tracta sobre la cultura catalana en general. Presentat per Santi Joan.
- *GPS Sarrià*: Dijous a les 19:00 h i dissabtes a les 14:30 h. Recull una entrevista setmanal en format monogràfic als representants d'una de les entitats del municipi, sigui per accions actives o per apropar-se a les iniciatives de cada entitat. Presentat per Neus Mercader i Arnau Vila.
- *La Terrassa: Objectiu 100*: Dilluns a les 09:00 h. Aquesta és una secció del magazín municipal de *La Terrassa*. Es donen consells de salut per assolir els 100 anys amb qualitat de vida. Presentat per Loreto Giralt.

Pel que fa als continguts, trobem que Ràdio Sarrià és una emissora que es defensa correctament, a pesar dels problemes materials i econòmics. Com ens va comentar Neus Mercader a l'entrevista que li vàrem fer durant l'estudi de la Ràdio, hi ha molta precarietat de material i poca estructura de personal.

Els presentadors dels programes són Neus Mercader, Loreto Giralt, Arnau Vila, Santi Joan, Maties Martí i Sergi Torrentà. Encara que gràcies als veïns de Sarrià de Ter, que hi col·laboren com per exemple a *La terrassa*, es fa de la ràdio un lloc abundant, social i de comunicació envers el poble i la seva gent.

L'oferta programàtica és bona i variada, ja que tracta temes com actualitat, política, salut, cultura, esports, entitats del poble, societat, tecnologia, curiositats i una petita secció de música. També acull les preocupacions de la població, donant la possibilitat de preguntar a l'Alcalde Narcís Fajula els seus dubtes sobre Sarrià de Ter.

Ràdio Sarrià ens mostra amb aquesta programació que està enfocada a totes les necessitats i interessos del poble. Alhora està al dia en temes de transparència, ja que fa públics temes relacionats amb l'Ajuntament, entitats, regidories i activitats dels diferents departaments del consistori.

En comparació a fa un any quan vam analitzar-la dins l'informe del Campus de Comunicació, la Ràdio ha fet un gran canvi en relació a la programació i la seva qualitat i varietat. Ofereix diversitat, transparència i proximitat, valors que ha de tenir una ràdio municipal com és Ràdio Sarrià.

L'investigació al voltant de la Ràdio destaca que no es tenen els rols ben definits entre la Ràdio i l'Ajuntament. Això ho causa de la falta d'un Reglament que ho estableixi, fet que crea desconfiança mútua. Si hi fos, hi hauria una bona comunicació i relació entre el govern municipal i l'emissora.

La debilitat estructural que hi ha a la ràdio és evident, ja que és necessari que es contracti personal. Actualment, tot el pes de l'emissora recau en la directora Neus Mercader amb el seu tècnic Josep Oliveras. L'ajuden una trentena de col·laboradors però això no és suficient perquè ella no dóna l'abast entre fer els programes i dirigir Ràdio Sarrià.

Un altre tema del qual se'n va fer molt de ressò a l'entrevista amb Neus Mercader és la precarietat arquitectònica. La ràdio i els seus col·laboradors n'estan molt preocupats, ja que alguns d'ells són persones grans que han hagut de deixar d'acudir a la ràdio pels

impediments d'accés al segon pis. És necessària de pendre una decisió política per canviar l'emplaçament de l'emissora i així facilitar l'accés.

La manca de difusió també és un problema, ja que segons l'estudi realitzat pel Campus, la majoria de la gent no escolta ni coneix l'oferta radiofònica del poble. Aquest fet provoca una debilitat en el context social i una desconnexió directa a la joventut que podria impulsar la ràdio si en tingués coneixement.

Una renovació de continguts, afegint a les entitats i involucrant-les, es crearien llaços forts i molta més col·laboració. A més, s'hauria d'educar als nens i joves dins aquest mitjà de comunicació, als centres educatius i entitats juvenils. D'aquesta manera es renovarien continguts i arribaria a un públic més ampli amb l'oferta programàtica.

Acabant el tema estructural, un altre dels problemes està relacionat amb els anteriors i és una oferta desconeguda i/o poc atractiva pels oients. Ràdio Sarrià fa esforços per oferir bon contingut, que si no es difon de forma correcta, no té l'impacte desitjat. El campus proposa la posada en marxa de nous programes i la renovació de la graella. A més de promocionar la Ràdio a través de les xarxes socials com Twitter, Facebook o Instagram.

Pel que fa a l'estudi d'audiència, centrat solament en Sarrià de Ter, conclou en què és una emissora molt coneguda per tot el poble. Un 80% coneix l'emissora i els voltants de Sarrià un 20%. Tenint en compte que la coneix una bona part de la població, el seu impacte social és d'un 31,5%.

Les persones que escolten l'emissora hi dediquen uns 20 minuts al dia, majoritàriament al matí. Aquestes dades són comprensibles, ja que la resta de cadenes de ràdio catalanes o estatals també conclouen en què l'audiència forta és durant els matins. Alhora la tipologia d'audiència està molt equilibrada quant a gènere, amb un 83,3% d'homes que la coneix i un 77,4% de dones.

Valorant que la franja d'edat que més escolta la ràdio és entre els 35 i 55 anys, aquestes dades ens transporten altre cop a la debilitat estructural comentada abans. Amb una bona difusió i estructura, la ràdio podria arribar a una àmplia franja d'edat, assumint dins d'aquest grup als joves.

4.3.3. La comunicació ciutadana: *Parlem de Sarrià*

Sarrià de Ter disposa d'una revista gratuïta i a l'abast de tots els habitants del poble. És *Parlem de Sarrià*, que amb les seves publicacions trimestrals, informa el poble sobre les

activitats culturals, artístiques, esportives i lúdiques de Sarrià de Ter. A més a més, difon articles de caràcter històric i cultural.

Dins aquest capítol trobem una part d'història de la revista, on explico els seus orígens. Seguidament, l'actualitat de la revista i una petita anàlisi de les seves xarxes socials. Finalment, tracto la publicitat que fan servir i analitzo el contingut de l'última revista que han publicat.

4.3.3.1. Història

Va néixer l'any 1992 com un butlletí de premsa de l'Ajuntament, principalment impulsada per Josep Turbau. En aquest moment, Girona es trobava fora de la crisi i estava iniciant el seu procés d'expansió i industrialització. Hi va haver quatre números zero, que van ser editats per l'Ajuntament (Febrer 1992, Desembre 1992, Març 1993 i Maig 1993).

El consell de redacció estava format en un primer moment per: Joana Rosdevall, Joaquim Carreras, Ángel Garcia, Dani Cañigüeral, Pere Borrás, Robert Creixans, Jaume Busquet, Raimunda Coll i Josep Brugada.

Josep Turbau va demanar a Josep Brugada que es fes càrrec de la revista, i així fou des del número 1 fins ara. Brugada és una persona que sempre ha estat compromesa amb el poble i la seva gent. Va formar part de l'Ajuntament de Girona, primer com a responsable de Relacions amb les associacions de Veïns, després com a Regidor de Participació i Relacions Ciutadanes, finalment com a Tinent d'Alcalde responsable de la Seguretat Ciutadana. De jove formava part del grup que va fer sorgir la revista Carrilet.

S'imprimia a la impremta Montserrat, a Amer, ja que allà és on Brugada portava la revista del seu Institut a imprimir. La feien en paper estucat en blanc i negre. Quan el Febrer de 1994, Josep Brugada en va assumir el càrrec, la va transformar de butlletí d'informació local a revista d'informació local.

Per tal d'abaratir costos, el Maig del 1994, van intentar editar-la ells mateixos amb un programa que es deia Page Maker. Pensaven que sortiria bé però va resultar un desastre; Molts errors ortogràfics i els textos tallats pels costats els van fer repensar la idea de fer-la casolana. A partir d'aquella experiència, el maquetador Casanoves de Monells l'editava i Impremta Montserrat en feia les impressions.

Brugada, al número de Juny-Juliol del 1994, va anomenar-la Revista de Cultura i Informació Local de Sarrià de Ter. Actualment segueix amb aquest nom. Al cap d'uns

mesos (Gener-Febrer 1995), Assumpció Vila va entrar a formar part de la revista, fent un canvi d'estil i afegint professionalitat.

Una innovació dins la revista, l'any 1995, va ser incloure un recull de la premsa relacionada amb Sarrià de Ter que sortia als diaris. Era una secció amb un paper de color groc pàl·lid i sense estucar, simulant la premsa. Cada número incloïa unes dues o tres pàgines d'aquesta secció, sent cada cop més amplia.

Tot seguit van començar a fer articles sobre la història del poble, donant un toc de cultura que creava curiositat als veïns de Sarrià. Seguint la mateixa línia històrica, van començar a fer una secció anomenada "Àlbum de records" on la gent del poble compartia les fotografies antigues que tenien dels seus familiars. Aquest contingut històric va ser bona part de la base del llibre "Sarrià de Ter. El paper de la història"(2006).

Els temes de biologia es van començar a incloure des de 1995, fets per Xavier Cristina i més tard per Iván Bustamante. La fauna i flora de Sarrià de Ter és un aspecte significatiu i rellevant pel poble, ja que és abundant gràcies al Riu Ter que passa per la població. A més de rieres com la d'En Xunclà, proporcionant un bon habitat per la fauna autòctona.

Les exposicions de diversos artistes sempre eren reflectides dins la revista. Alhora tota la informació relacionada amb els esports, sigui Hanbol, Patinatge artístic o excursions de muntanya. Aquestes últimes eren de l'entitat Grup Excursionista de Sarrià de Ter, sent vigents fins a l'actualitat.

Durant els últims mesos de 1995 es va incloure algun tema més, com el cinema del poble o les activitats de l'entitat Amics dels Gegants de Sarrià de Ter. Llavors, aquell format es va mantenir, recolzat per Josep Brugada, que va passar a formar part de l'Ajuntament de Girona (1996) però seguia impulsant *Parlem de Sarrià*.

Des de gairebé els principis de la revista fins a l'actualitat, la revista inclou una secció dedicada a l'alcalde del poble. És una secció on ell parla en primera persona tractant temes informatius sobre el poble, d'una manera més aviat subjectiva i propera cap als lectors. La revista sempre s'ha implicat amb Sarrià de Ter, difonent al màxim la informació local que s'hi desenvolupa.

La revista difonia també les activitats de l'Escola Montserrat, amb fotografies, dibuixos i articles sobre les activitats dels nens. Es va convertir en una revista molt esperada per pares i mares, fins i tot avis, per veure si aquell número sortia el seu fill o filla a la secció de l'escola.

Durant aquells anys incloïa molta informació i debat sobre el tren TAV. Alhora sobre el debat de la implantació de l'Educació Secundària Obligatòria. Llavors els diaris van començar a citar la revista. Amb tot i això, les publicacions mensuals van reduir i van passar a ser trimestrals a causa de la reducció de costos per part de l'Ajuntament.

El format de la revista es va mantenir durant molts anys, encara que es va anar proporcionant i canviant de mida el nombre de pàgines dedicades a cada secció. Com per exemple, la secció d'esports va adquirir una gran importància, donant alguna fotografia i crònica de cada partit o esdeveniment esportiu. O bé, afegint més seccions com la de gastronomia, feta per Francesc Ramió.

El 1997 es van afegir Efemèrides d'escriptors, com l'any Pla on es va celebrar el centenari del seu naixement. Cada any que hi ha hagut un aniversari d'un escriptor, historiador o literat, Josep Brugada principalment s'ha fet càrrec d'escriure un article dedicat a aquell personatge en qüestió.

La transparència ja estava l'ordre del dia dins de *Parlem de Sarrià*, ja que es publicaven els acords de l'Ajuntament, els de la comissió de govern i els actes del ple. Era una eina important de difusió d'aquest tipus de contingut, donant la possibilitat de llegir nous acords, pactes o actes de ple des del sofà de casa.

Dins el número 25 de la revista es va fer la reproducció en color de totes les portades anteriors que s'havien publicat. A sota de cadascuna van incloure una petita descripció dels temes que tractava cada publicació. Les portades tenen gran importància, ja que han col·laborat diversos artistes sarrianencs de renom com Quim Corominas, Emília Xargay, Pep Aymerich o Edgar Masegú.

4.3.3.2. Actualitat

La revista catalana ja fa quinze anys que es difon per Sarrià de Ter, arribant aquest any al número 100. La formen actualment el grup GERDS de TER, una entitat sarrianenca de la comarca del Gironès, la qual promou activitats culturals i artístiques relacionades amb el poble; a més de fer la revista *Parlem de Sarrià* trimestralment.

El consell de redacció de la revista té com a integrants: Josep Brugada, Joaquim Carreras, Roger Casero, Àngel Garcia, Quim Lluell, Assumpció Vila, Eva Martínez, Josep M. Sansalvador, Isabel Vidal. El disseny de la revista el realitza Mercè Soler i l'Impremta Pagès fa la seva impressió.

Actualment hi ha un tiratge d'uns 1.500 exemplars de la revista, sent en color des del 2008. Es difonen pel poble gratuïtament dins els establiments, encara que pots fer una subscripció anual per 10 euros. Aquestes subscripcions estan caient cada cop més i cada cop perden més socis.

Pel que fa al finançament, la revista és pagada per l'Ajuntament que abona de 2.000 a 2.509 € (IVA 4% inclòs). L'únic que no abona és la maquetació, que la paga l'entitat que porta la revista i representa uns 800 € (IVA 4% inclòs). Si tenim en compte que la revista és trimestral, té un cost a l'any de 9.150 € aproximadament.

Encara que disposa de suport i finançament, com he comentat, per part de l'Ajuntament de Sarrià, la revista utilitza la publicitat de diverses empreses del poble per tenir una altra forma de finançament. Donen l'opció a les entitats comercials d'enviar un mail per poder col·laborar afegint publicitat del seu negoci.

4.3.3.3. Anàlisi de continguts de la revista

Dins aquest apartat he fet una revisió de l'última revista de *Parlem de Sarrià*. He analitzat els continguts i aquí n'exposo un resum. D'aquesta manera es pot fer una comparació de continguts amb la primera revista que va sortir l'any 1992.

La següent anàlisi mostra si la revista ha evolucionat des dels seus inicis fins a l'actualitat. L'objectiu d'aquesta cerca és veure si la comunicació local està més ben atesa ara o als inicis de la revista. Aquesta premissa la faig imaginant com a mitjà únic la revista, ja que les noves tecnologies sobrepassen l'atenció comunicativa cap als ciutadans de fa 50 anys i no és un fet comparable.

Per fer una anàlisi correctament, faig ús de l'article "Una propuesta de análisis para el estudio de revistas culturales" de Pita González, A. i Grillo, M (2015). D'aquesta manera guio el meu coneixement analític cap a un vessant més professional. Els punts que s'exposen dins aquest article em permeten fer un resum de continguts i format.

Seguidament faré un resum acurat dels resultats que he obtingut analitzant la revista. La Revista a analitzar és la número 102 de *Parlem de Sarrià*, dels mesos de setembre, octubre, novembre i desembre. Aquest és l'últim número que han publicat.

Ens trobem amb un format de revista feta amb paper estucat, tant la portada com l'interior. Està impresa sencera en color, tant les fotografies com els anuncis que inclou. Té un total de 75 pàgines.

EL CENTRE CULTURAL DE SARRIÀ DE DALT
C/la Roca, 100 - 08130 SARRIÀ DE DALT
Tel: 93 824 11 11 - 93 824 11 12
E-mail: ccs@ccs.sarria.cat
www.ccs.sarria.cat

Portada número 102, Revista *Parlem de Sarrià*

La portada està dissenyada per l'artista Edgar Masegú, de Sarrià de Ter. Aquesta pintura és el Cartell dels Pastorets de 2018.

El consell de redacció que ha fet aquesta revista el formen: Josep Brugada, Joaquim Carreras, Roger Casero, Àngel Garcia, Quim Llonell, Assumpció Vila, Eva Martínez, Josep M. Sansalvador, Isabel Vidal.

Es editada pel Grup GERDS de Ter (Grup editor de la revista de Sarrià de Ter, Consell de Redacció) i suport i finançament de l'Ajuntament de Sarrià de Ter. El disseny i la maquetació l'ha fet Mercè Soler i s'ha imprès a Impremta Pagès. I aquest número en concret té 27 col·laboradors.

Referent al preu, es tracta d'una revista gratuïta, com la resta dels números que han publicat. Se'n fa un tiratge de 1.500 unitats i no es comercialitza, simplement s'ofereix a qualsevol comerç local.

El títol de la revista és *Parlem de Sarrià*, amb un subtítol que ofereix indicacions sobre la seva finalitat: Revista de cultura i informació local de Sarrià de Ter.

Pel que fa als continguts, la revista segueix la línia que ha portat durant tots aquests anys. El resum de continguts per àrees temàtiques és el següent, incloent nombre de pàgines que ocupa cada secció:

Ajuntament (10 pàg.), Entitats (5 pàg.), Cultura (10 pàg.) i dins hi ha subapartat de Llibres (3 pàg.), Espai 2.0 (1 pàg.), Quadern d'apunts (1 pàg.), L'entrevista (3 pàg.), Opinió (2 pàg.), Dossier d'Història (4 pàg.), Espai escolar. Escola Montserrat (5 pàg.), Confetti (Guarderia) (2 pàg.), Salut (2 pàg.), Esports (10 pàg.), The Sarrià News (1 pàg.).

Els aspectes gràfics que inclou són fotografies que complementen el text amb un total de 159 fotografies. Això crea una mitjana de 2,12 fotos per pàgina dins aquesta revista de 75 pàgines. No conté elements d'ornamentació que complementin les fotografies o el text.

Per altra banda, la publicitat està present en bona part de la revista. Hi ha un total de 14 anuncis dins aquesta publicació. La majoria sol ocupar un quart de la pàgina, mentre que dos ocupen la pàgina sencera.

Per concloure aquest anàlisi, la comparativa més significativa amb la primera revista de *Parlem de Sarrià* la trobem en l'aspecte gràfic. Es diferencien en que actualment es triplica el volum de fotografies i contingut gràfic, ja sigui publicitari o complementari al text. A part, les fotografies en color destaquen en qualitat envers les fotografies en blanc i negre dels inicis.

Partint d'una opinió subjectiva, referent als continguts, la revista ha augmentat el nivell de comunicació local. Exposa una sèrie de temes d'actualitat, complementats amb temes històrics i culturals, que fan de la revista un bon entreteniment de fàcil lectura.

4.3.3.4. Pàgina Web i Xarxes Socials

La revista sarrianenca disposa de pàgina web i xarxes socials per als seus usuaris. A la Web *Parlem de Sarrià* podem trobar, en primer lloc, un Bloc amb articles destacats. Aquests articles informen al lector que ja esta disponible l'última publicació, en pdf dins la pestanya de "Les revistes".

La segona pestanya "Qui som?" explica les finalitats del grup GERDS de Ter, que gestiona la revista i els seus objectius com a entitat cultural sarrianenca.

A la part esquerra hi ha una barra lateral que conté una sèrie d'enllaços. *Parlem de Sarrià* a Facebook i Llegeix les revistes on line, són els dos primers que trobem. Després hi ha diversos Blocs del consell de Redacció, com el bloc de l'Assumpció Vila, el bloc de Josep Maria Sansalvador, el blog de Roger Casero o el bloc de Sam Enfot. Els últims són els enllaços a la Ràdio Sarrià i a l'Ajuntament de Sarrià de Ter.

Seguidament trobem un altre apartat on es poden llegir les revistes, les més antigues en PDF i les més noves de lectura online. Estan disposades amb les portades en miniatura, formant una quadricula de 4 per línia. Si es clica la petita imatge es descarrega automàticament el pdf i es pot llegir còmodament la publicació escollida.

Pel que fa a les xarxes socials, la revista *Parlem de Sarrià* té una pàgina de Facebook on publica novetats, ja sigui de la pròpia revista o d'aquesta en relació al poble. Per poder fer un anàlisi de les publicacions i la seva freqüència, he fet dues taules per analitzar el número de publicacions anual i el seu contingut durant un mes concret.

Taula per analitzar el nombre de publicacions a la pàgina de Facebook (2018)

Mes (2018)	Nombre de publicacions
Gener	0
Febrer	0
Març	2
Abril	0
Maig	0
Juny	0
Juliol	0
Agost	5
Setembre	0
Octubre	0
Novembre	0
Desembre	2

10

Taula d'anàlisi de les publicacions per mes (Març)

Març 2018	Text	Foto	Redacció	Link	Hashtag
1 - 27/03/2018	Si així és la portada, imagineu-vos l'interior!	Si	Correcta	No	No
2 - 27/03/2018	Ja teniu a l'abast el número 99 de la revista <i>Parlem de Sarrià</i> ! No us la perdeu i compartiu-la!	Si	Correcta	No	No

11

Com podem veure es tracta d'una pàgina de Facebook amb poca activitat. L'any 2018 conté un total de 9 publicacions (2 al Març, 5 a l'Agost i 2 al Desembre). Cadascuna informa trimestralment sobre les noves publicacions de la revista. Totes les publicacions són de text escuet i inclouen fotografia sobre les noves portades. La redacció és correcta i comprensible.

¹⁰Elaboració pròpia

¹¹Elaboració pròpia

Les publicacions que inclouen al Facebook no inclouen cap link ni hashtag. Seria interessant afegir un link per facilitar al lector la manera de poder veure-la en PDF. Si no ho facilitem, l'única cosa que aconseguim és que el lector se'n cansi, s'oblidi o simplement no tingui temps per posar-se a buscar pel seu compte.

Per fer que la experiència dins el perfil o pàgina web sigui bona, és important que el lector tingui la informació molt processada. Per exemple, que pugui arribar fàcilment a les publicacions en PDF a només un clic, que no hagi de buscar i buscar sense èxit.

Tractant-se d'una revista trimestral, pot resultar lògic que només es publiqui tres cops l'any dins de Facebook. Es podria treure més partit a la pàgina buscant més interacció amb els seguidors, per així poder créixer a nivell de lectors. És important tenir una constància alhora de fer publicacions a les xarxes socials, bàsicament perquè els seguidors no s'oblidin de la revista.

Hauriem de crear, com a mínim, una publicació setmanal al Facebook, Twitter i Instagram. Es pot tractar del mateix text i fotografia, no caldria fer canvis per cada perfil. D'aquesta manera creariem una espècie de dependència als nostres seguidors. Així esperarien setmanalment la publicació de la revista, per veure les novetats i quant falta pel pròxim número.

4.3.3.5. Publicitat

Ja que no disposen de molta financiació, al ser una revista privada, buscaria guanyar quelcom amb la publicitat. Quan parlem d'aquest terme ens podem referir a varies coses. La primera és la publicitat que ells ja tenen a la revista, com pot ser dedicar unes tres o quatre pàgines a posar els logos de les empreses del poble (carnisseria, fusteria, fleca...).

La segona seria posar publicitat a la pàgina web, en forma de banner, d'altres marques i així guanyar diners amb cada clic que faci el navegador. I tercer, la publicitat que ens faria Instagram o Facebook abonant una petita quantitat al mes. Es podria pensar que aquesta última opció de publicitat no seria bona per a una revista local, encara que hi ha qui s'atreveix a pensar en una comunicació local a nivell global.

Luis Izquierdo Labella al seu llibre *"Comunicacion glocal - El periodismo local abre una ventana al mundo."* (2012) cita a Rafael Díaz¹² en relació a la informació local:

¹² (Díaz Arias, Rafael (2008): Localización de la información internacional en un mundo global, actas del II Congreso Internacional de la Asociación Española de Investigación de la Comunicación, Santiago de Compostela.)

“La glocalización, además, crea nuevos productos informativos. La mundialización o globalización cultural ha dado lugar a una homogeneización, donde la cultura dominante, la cultura de masas promovida por los grandes conglomerados americanos y europeos, se hibrida con las culturas locales. De esta interacción asimétrica surgen productos híbridos, capaces de ser consumidos universalmente porque responden a unos códigos comunes (emocionar, impactar, entretener). Lo local se convierte, así, en universal.”

Per tant, actualment es creu que la comunicació local s'està convertint en comunicació glocal. Vull dir amb això que a qualsevol persona catalanoparlant li pot interessar un article de la revista referent a la cultura o els esports. Per poder fer més popular i obtenir finançament seria bo poder traslladar certs continguts arreu de Catalunya, o fins i tot arreu del món.

Pel que fa al finançament, l'edició de la revista és pagada per l'Ajuntament. Encara que la Institució no controla la línia editorial ni el contingut que s'hi edita. Estem parlant d'una revista que és recolzada per l'Ajuntament en temes econòmics i impulsada per l'Associació GERDS que en fa l'edició. Encara que, com comenta Assumpció Vila, ells voldrien que l'Ajuntament s'impliqués més.

5. Conclusions

Es confirma el plantejament inicial de que Sarrià de Ter és un municipi ben servit en l'àmbit de la comunicació local. Aquesta conclusió la fonamento a partir de la investigació de dos focus, la comunicació institucional i comunicació ciutadana.

L'anàlisi de cas m'ha proporcionat una sèrie de conclusions envers la comunicació Sarrianenca. Aquest poble sempre que ha pogut i no ha estat reprimat, ha apostat per una comunicació que engloba diversos àmbits. Durant l'edició de *Carrilet* i *Poble*, les dues revistes que van sorgir durant el tardofranquisme i la transició democràtica, s'ha reflectit un gran afany de comunicar i reivindicar drets dels ciutadans.

Les revistes que ha tingut Sarrià de Ter sempre han estat enfocades a transmetre la vida que transcorre al poble. Totes les activitats, ja siguin de caràcter cultural, esportiu, polític, gastronòmic, han estat incloses dins les seves planes. Tanmateix, s'han dedicat a educar mitjançant l'entreteniment (Articles socials, d'història del poble, d'arreu, biogràfics, etc.).

Per tant ens trobem amb unes revistes que no han canviat molt de format al llarg d'aquests gairebé 50 anys de comunicació local. Sempre han seguit una estructura ben definida, tractant els mateixos temes que sabien que eren d'interès pel poble. L'anàlisi complet dels volums que contenen les revistes mostra clarament una continuïtat contextual.

Actualment, la revista *Parlem de Sarrià* segueix sent un referent de comunicació a l'àmbit local. Aquesta afirmació l'he extret del buidatge de les entrevistes realitzades a les entitats del poble durant les pràctiques al Campus de la Universitat. Es podria afirmar que defensa bé la comunicació local i es complementa correctament amb els mitjans del poble, com la Ràdio, la web o les xarxes socials.

L'Ajuntament de Sarrià de Ter és una peça clau dins un àmbit comunicatiu local, ja que és el que gestiona i proporciona plans de comunicació per un bon funcionament i transparència informativa. Aquest té molt de ressò dins la societat i per tant, recau en ell una responsabilitat social de caràcter ètic i moral.

La web de l'Ajuntament, encara que no cobreix el cent per cent de la transparència per llei que ha de mostrar, és una eina útil per realitzar tràmits o cercar informació. Hi ha punts on hauria de millorar aspectes tècnics d'usabilitat però d'altra banda, inclou una secció anomenada Govern Obert on exposa els pressupostos i les accions institucionals.

Tota la informació de l'Ajuntament de Sarrià de Ter està retransmesa a partir de les xarxes socials, com el Twitter i el Facebook de l'Ajuntament. Mitjançant aquestes plataformes comunicatives de primer ordre, informen els ciutadans del poble de totes les novetats que es realitzen. Una eina molt valorada per la gent jove de Sarrià, on sap que allà hi podrà trobar fàcilment els successos, les activitats i comunicats de l'Ajuntament.

Pel que fa a l'altre mitjà de comunicació local, que seria la Ràdio, conclou la meua anàlisi en què hauria de tenir els rols més ben definits. No té un pla de comunicació ni una estratègia ben definida com a emissora municipal. Quelcom essencial per una eina comunicativa de primer ordre com és la ràdio.

D'altra banda, he pogut comprovar que han millorat la seva programació vers l'últim cop que la vaig analitzar durant la realització de l'informe del Campus de Comunicació (UdG). Han ampliat la programació de la graella, afegint programes que mostren la transparència del poble, com són les entrevistes que es fan a l'Alcalde Narcís Fajula o als regidors dels diferents àmbits de Sarrià de Ter.

Donada la falta de personal que crea una desestructuració dins la Ràdio, seria bo fer una contractació de personal jove en pràctiques. L'Ajuntament de Sarrià podria aprofitar els estudiants de Comunicació Cultural de la Universitat de Girona per ampliar el seu coneixement en l'àmbit de la comunicació local.

Com a conclusió final, tots els mitjans del poble es complementen d'una manera correcta i eficaç. L'Ajuntament té un apartat dins la revista on pot informar els ciutadans, alhora també en té un a la ràdio. També exposa tota la informació dins el seu web i les xarxes socials. Per tant, afirmo que Sarrià de Ter és un poble nodrit i transparent pel que fa a la comunicació local que ofereix.

6. Bibliografia

Brugada, J. (coordinació) (2006). *Sarrià de Ter. El paper de la història*. CCG Edicions, Ed. (1a). Girona. 449-453

Campillo Alhama, C. (2011). "La dirección de la comunicación municipal: estructuras, procesos y entidades declarantes." *Revista Internacional de Relaciones Públicas*, nº2, VOL. 1. Universidad de Alicante, 41-60.

Canel, M. J. (2007). *Comunicación de las instituciones públicas*. Editorial Tecnos (Grupo Anaya S.A.), Ed. (1a). Madrid.

Corcoy Rius, M. (2016). *Comunicació i periodisme a les corporacions locals: de les primeres eleccions democràtiques al retiment de comptes. Permanències i canvis a les notícies, del paper als recursos digitals*. TDX (Tesis Doctorals En Xarxa). De: <http://tdx.cat/handle/10803/400073>

Costa, L. (2009). *La comunicació local*. UOC, Ed. (1a). Barcelona. 70-71

Díaz Arias, Rafael (2008): *Localización de la información internacional en un mundo global*. Actas del II Congreso Internacional de la Asociación Española de Investigación de la Comunicación, Santiago de Compostela.

Fernández Díaz, E. (2016). Comunicación de los ayuntamientos. Estudio de Accesibilidad de las páginas Web. De: <http://hdl.handle.net/10630/12676>

Izquierdo Labella, Luís. (2012). *Comunicación glocal. El periodismo local abre una ventana al mundo*. Tirant Humanidades.

Jiménez, A. C., Don, F., Puerta, S., Don, J., & Punzón, M. (2014). *Participación ciudadana y administración local*. Tesis doctoral.

Jurado Rodas, B. (2016). *Comunicación institucional y política en las administraciones locales*. De: <https://idus.us.es/xmlui/handle/11441/34231>

López Lita, R., Fernández Beltrán, F., & Durán Mañes, Á. (2005). *La comunicación local por Internet*. Publicacions de la Universitat Jaume I, Ed. (1a). Castelló de la Plana.

Malagón Lázaro, J. (2016). *Una Visió global de la comunicació local de Llagostera*. De: <https://dugi-doc.udg.edu/handle/10256/15023>

Martínez i Muñoz, M. L. (2008, Abril). Radio Sarrià, vint-i-cinc anys. *Parlem de Sarrià*, nº65, 7. Edita Grup G.E.R.D.S de Ter.

- Mesa-Medina, Ó., & Marfil-Carmona, R. (2018). *Diseño y propuesta de un modelo de análisis para la gestión de la comunicación corporativa local. Ámbitos*. Revista Internacional de Comunicación. <https://doi.org/10.12795/Ambitos.2018.i42.02>
- Moguer Terol, M. (2015). *Comunicación política en las redes sociales: análisis del discurso político de ámbito local en los medios tradicionales y redes sociales*. De: <https://idus.us.es/xmlui/handle/11441/32110>
- Núñez Manzano, C. (2017). *La Comunicación Institucional de los Ayuntamientos. El caso de la Comunidad Autónoma de Extremadura*. Programa de Doctorado en Información y Comunicación. Tesis doctoral. PDF: [UTF8BVERVRhfMjAxN190dcOxZXpfTWFuemFuby5wZGY.pdf](#)
- Parlem de Sarrià - La revista de Sarrià de Ter. (n.d.)*. Consultat: Febrer 3, 2019, de http://www.parlemdesarria.org/index.php?option=com_content&view=article&id=9&Itemid=4
- Parlem de Sarrià. (n.d.)*. Consultat: Febrer 3, 2019, de <http://www.parlemdesarria.org/>
- Pita González, A., & del Carmen Grillo, M. (2015). *Una propuesta de análisis para el estudio de revistas culturales* (Vol. 5). De <http://www.relmeecs.fahce.unlp.edu.ar/http://www.relmeecs.fahce.unlp.edu.ar/article/view/relmeecsv05n01a06>
- Puntí Brun, M. (2016). *Els mitjans digitals de proximitat. El cas del grup Nació Digital*. TDX (Tesis Doctorals En Xarxa). De: <https://dugi-doc.udg.edu/handle/10256/12282>
- Ràdio Sarrià. (2018). Programació. Consultat: Maig 2, 2019, de www.radiosarria.cat/programacio
- Ruano López, S., & Fernández Falero, M. R. (2016). *Comunicación y transparencia en la información de las webs de los ayuntamientos de Cáceres*. De: <https://idus.us.es/xmlui/handle/11441/51555>
- Ramis Pedromingo, J., & Ramis Pedromingo, J. (1996). *Modelos de la comunicación local y cercana : la comunicación en los grandes municipios del sur madrileño (1983-1991)*. De: <https://eprints.ucm.es/1867>
- Sabés Turmo, F., & Verón Lassa, J. J. (2008). *La gestión de la información en la administración local*. E. de D. E. Pedro J. Crespo, Ed. (1a ed.). Sevilla.
- Wikipedia. (2019). *Golpe de Estado en Chile de 1973*. Consultat: Maig 12, 2019, de https://es.wikipedia.org/wiki/Golpe_de_Estado_en_Chile_de_1973